

[Bernhard Baunsgaard]

to betænkeligheder fra socialdemokratiets side.

Der skulle for det første være sikkerhed for, at beløbet – 4 mia kr. anslog man det til – var til rådighed for skattereformen. Ja, det blev klaret inden tredje behandling, inden lovforslaget blev vedtaget, gennem erklæringer fra stats- og skatteminister, så det kan ikke være andet end rimelig grund.

Det næste var, at der var så store huller i forslaget, at det var forkert at stemme for det. Jeg husker socialdemokratiets indvending, at det var et led i julepakken, og at det ville man ikke blandes ind i. Hvis det var hullerne, så havde der været al mulig grund til at påpege, hvordan de huller skulle lukkes.

Det er vist ikke mig, der er besyndelig, når jeg påpeger det, det er vist socialdemokratiets optræden i sin tid. Jeg kan da minde om, at SF sagde: det er rimeligt, at selskaberne under alle omstændigheder kommer til at betale noget mere til samfundsdriften. SF stemte for det.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Så vidt jeg opfangede det, var hr. Lykke-tofts forklaring på, at socialdemokratiet nu begynder at fremsætte forslag fra en ikke-offentliggjort betænkning, dels at man ikke mente, at der kunne spekuleres i disse to regler, dels at man havde spurgt regeringen. Det første er ikke rigtigt. Der vil givetvis blive spekuleret i ophævelse af sambeskatningen, f.eks. ved at konstruere særlig store fradrag nu, før den ophæves.

Jeg kan ikke lade være med at spørge: er det også en taktik, man vil anbefale os? Skal vi nu samle alle de forslag sammen, vi på en eller anden måde kan finde ud af, og så sende en liste til regeringen og spørge: må vi godt? Hvad er det for en fremgangsmåde, når vi har en betænkning, der ikke er offentliggjort – af gode politiske grunde – at nogle, der deltager i forhandlingerne, lige pludselig spiller ud med visse forslag? Jeg synes, det er en ejendommelig måde.

Der var to spørgsmål, hr. Lykke-toft åbenbart ikke havde tid til at besvare, og derfor vil jeg gerne gentage dem. For det første skal forslaget ses som udtryk for, at man nu er modstander af moder/datterselskabsdirek-

tivet? For det andet: er det en skrivefejl, at kravet om fuldt ejerskab i forbindelse med sambeskatning med danske virksomheder er udgået?

(Kort bemærkning).

Lykke-toft (S):

Jeg synes, hr. Bernhard Baunsgaard fremturer. Hr. Bernhard Baunsgaard kan gå hen og slå op vedrørende udvalgsarbejdet i marts 1985 om aktieselskabsskatteforhøjelsen. Hr. Bernhard Baunsgaard kan konstatere, at socialdemokratiet stillede forslag om at rette disse teknisk meget uheldige overgangsbestemmelser. Hvis hr. Bernhard Baunsgaard gransker sin hjerne, vil han også kunne huske, at vi indtrængende appellerede til ham om at sørge for, at disse huller blev lukket, men appellen blev ikke imødekommet, fra radikal side var der ingen vilje til at lukke disse huller.

Det betød selvfølgelig ikke, at vi var modstandere af, at man forhøjede selskabsskatteprocenten på den lange sigt, men det gjorde, at vi undlod at stemme, fordi vi ikke kunne medvirke til et sådant lovsjusk med overgangsbestemmelserne, som hr. Bernhard Baunsgaard lagde ryg til. Det er, hvad der var om den sag.

Det andet, vi fandt uheldigt, som vi kritiserede, og som vi stillede ændringsforslag om i marts 1985, var, at regeringen og de radikale ikke ville give kommunerne deres andel af den forhøjede selskabsskat.

Sådan var det, og det kan man jo slå efter, hvis man ikke mener, man kan huske det på stående fod.

Med hensyn til SFs spørgsmål er det rigtigt, at der vist er en teknisk rettelser at foretage med hensyn til ejerskabet. Det har vi ikke fået formuleret rigtigt, det medgiver jeg gerne.

Med hensyn til moder/datterselskabsdirektivet er jeg ikke opmærksom på modstriden, men det må vi jo diskutere nærmere i udvalget.

Formanden:

Hr. Bernhard Baunsgaard for en kort bemærkning og derefter ministeren for skatter og afgifter.

(Kort bemærkning).